

Charlotte Lindell har venligst givet mig lov at oversætte og videregive hendes artikel på min hjemmeside - eller kopiere. Tak for det.

MYOPATI

Arvelig myopati hos labrador retrieveren er en ny gammel sygdom af Charlotte Lindell :

For ca. et år siden købte jeg en voksen hanhund, Cypher Jet Moonshine fra England. Den var jagttrænet, albue og HD-røntgen og også optigentestet. Den kom og var en meget dejlig hund på alle måder, både socialt og arbejdsmæssigt. Den anvendtes på nogle tæver og alt virkede så godt.

En af mine hvalpekøbere lod høre fra sig og fortalte at hvalpen åd lidt dårligt – og netop da havde jeg selv en hvalp som var lidt kræsen med maden og vi sammenlignede vore to – de ville helst æde tørt fuldfoder, ikke ris og kød.

Samtidig ringede en anden opdrætter som havde brugt Cypher og mente at de tre hvalpe virkede lidt langsomme. Nogen tid senere kom hun og viste en hvalp og da blev jeg forskrækket – hvalpen var som en streg uden muskler. Mange veterinærbesøg blev det til for disse to hvalpe men ingen diagnose. Efter konsultation med nogle dyrlæge venner pr.telefon fik vi diagnosen – dette måtte være hvad man i litteraturen beskriver som arvelig myopati hos labradorretriever, på engelsk kaldet Centronuclear Myopathy in Labradors Retrievers – CNM

Ingen af de dyrlæger som hundeejerne havde konsulteret havde kunnet stille diagnosen.

Hvalpene blev trætte og virkede som om musklerne manglede og havde besvær med at æde.

Det er usædvanligt at CNM udvikles efter 3-4 mdrs. alderen, da CNM gør at musklerne ikke udvikles på normal måde. Derfor såfremt en hund har normale muskler og senere bliver muskelfattig er det sandsynligvis en anden sygdom.

I England hørte jeg for mange år siden tale om hvalpe og unghunde som var blevet helt indskrumpne, men da jeg ikke havde hørt tale om denne sygdom i Sverige, lagde jeg ikke så meget vægt på det. Og sådan kan det være for os alle, når vi ser vore raske anlægsbærere, man tror ikke at der gemmer sig noget skjult anlæg som følger med i generationer.

Arvegangen for myopati er recessiv, den samme som for PRA, dvs. at der kræves to syge anlæg for at en hund selv bliver syg. En anlægsbærer parret med en anlægsbærer skulle statistisk give 25% syge, 50% anlægsbærer og 25% raske hvalpe, og på samme måde kan en hund som er genetisk fri for det syge anlæg aldrig give en syg hvalp

Nu begyndte den store efterforskning ! Hvad kunne man gøre ? Efter flere kontakter i Tyskland, hvor man havde haft flere tilfælde, blev det til sidst sandsynliggjort(klarlagt) at der fandtes en mulighed at genteste for denne sygdom ved et laboratorium i Frankrig. Der har man forsket meget i myopati og siden 2005 findes en DNA-test for myopati. Man har også en såkaldt hvid liste, hvor testede hunde som er (frie) clear er navngivet. Sygdommen findes dokumenteret både hos udstillings – og jagtlinier.

Dem som havde parret med Cypher og stadig havde små hvalpe lod deres tæver teste, og gudskelov viste det sig at de var fri for anlæget, og hvalpene kunne altså ikke rammes. Cyphers opdrætter i England blev chokeret og testede både hans søster og mor og begge var anlægsbærere.

I mit kuld og den anden opdrætters kuld blev tre hvalpe i kuld aflivet ca. 4 mdr. gamle, en forfærdelig situation for en opdrætter. En hvalp tog vi biopsier på og sendte til en neurolog på Karolinska Institut for evt. videre forsendelse til USA. På laboratoriet i Frankrig hævder man at det er enklere med en DNA-test end at teste en biopsiprøve. Desuden var det meget smertefuldt for hvalpen med biopsien, den blev skåret i muskelen for og bag og syedes med 30 sting. Siden blev han dog aflivet den ”stakkel”. Det var en svær tid med megen sorg og tristhed over det som skete.

Dårlige anlæg på raske hunde kan jo ikke ses. Derfor syntes jeg det var anledning til at teste mine andre hanhunde Teal of Lakedown, Whitecity Black, Fenway Dealer og Gold Shadow Ben for at være sikker på at de var fri for anlægget. Det næste chok kom da det viste sig at selv Shadow Ben var anlægsbærer af CNM – og nu er det bare at fortsætte med testningen. Af 8 testede Bendøtre hidtil var 2 frie og 6 anlægsbærere. Samtlige af mine egne anlægsbærere har jeg selvfølgelig taget ud af avlen.

En anlægsbærende hund kan jo aldrig få en syg hvalp med en fri partner, men jeg synes sygdommen er så alvorlig så man skal være yderst restriktiv med at anvende anlægsbærere i avlen. Såfremt man lader en anlægsbærer gå i avlen – naturligvis med en partner der er fri, bør man teste hele kullet så hvalpekøberne ved hvad hunden har med i bagagen.

Selv havde jeg parret en tæve efter Ben inden jeg viste at Ben var anlægsebærer, hun viste sig at være anlægsebærer og hendes kuld på 4 hvalpe testedes, 2 var fri og 2 anlægsebærer.

Det er sørgeligt hvad som er hændt, det eneste positive er at man kan teste for anlægget og på denne måde undgå at få flere syge hunde.

Såvidt Charlotte Lindell. Artiklen slut.

Der findes lister over testede hunde fri for anlægget

- - - - - som er anlægsebærer
og - - anlægsebærer gennem slægtskab

Listerne ajourføres jævnligt også fra det franske laboratorium som foretager testningen. Jeg vil senere sætte listerne her på hjemmesiden.

Du kan læse udførligt på www.labradorcnm.com også om proceduren med at få en test.

Efter min mening er der ingen grund til at blive hysterisk, men hver gang videnskaben finder et sygdoms-gen som vi kan identificere bør vi vel nok tage det seriøst, så vore labradorer bliver/forbliver sunde.
PM oktober 2007